

TI / TUE 22.9. KLO 18.00
 TO / THU 24.9. KLO 12.00
 TO / THU 24.9. KLO 15.00
 PE / FR / FRI 25.9. KLO 19.00 (HKO Screen - verkkolähetys, Yle Radio 1)

HELSINGIN MUSIIKKITALO
 MUSIKHUSET I HELSINGFORS
 HELSINKI MUSIC CENTRE

VESPERS

PEKKA
 KUUSISTO

ELINA
 VÄHÄLÄ

ESETE
 SUTINEN

SONYA
 LINDFORS

PEKKA KUUSISTO

kapellimestari, viulu / dirigent, violin / conductor, violin

ELINA VÄHÄLÄ

viulu / violin

ESETE SUTINEN

tanssi / dans / dance

SONYA LINDFORS

koreografia / koreografi / choreography

Missy Mazzoli (1980-)

Vespers for violin (2014)

5'

Anna Thorvaldsdottir (1977-)

Hrím (2010)

9'

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Divertimento D-duuri KV 136 (1772)

12'

Divertimento D-dur

Divertimento in D Major

Allegro

Andante

Presto

Sándor Veress (1907-1992)

Quattro danze Transilvane (1944 - 1949)

13'

Neljä Transilvaniaalaista tanssia jousiorkesterille

Fyra transsylvanska danser för stråkorkester

Four Transylvanian Dances for string orchestra

Lasso

Ugrós

Lejtos

Dobbantós

Magnus Lindberg (1958-)

Viulukonsertto nro 1 (2006)

26'

Violinkonsert nr 1

Violin Concerto No. 1

I

II

III

MISSY MAZZOLI

Vespers

Missy Mazzolia (s. 1980) on luonnehdittu yhdeksi sukupolvensa kiehtovimmista yhdysvaltalaisista säveltäjistä. Mazzoli opiskeli Bostonissa, Yalen yliopistossa ja Haagissa mm. Louis Andriessenin ja John Harbisonin johdolla. Hän on perustanut elektroakustisen Victoire-yhtyeen, jossa itse soittaa kosketinsoittimia, ja jonka albumit ovat olleet arvostelumenestyksiä. Mazzoli on työskennellyt myös opettajana ja luennoitsijana. 2007–2010 hän oli mukana johtamassa nuoria säveltäjiä esiin tuovaa MATA-festivaalia New Yorkissa. Vuonna 2018 hänet valittiin Chicagon sinfonikkojen kotisäveltäjäksi. Mazzolille on myönnetty useita merkittäviä musiikkipalkintoja.

Tuotantoon kuuluu etenkin kamarimusiikkia ja orkesteriteoksia. Mazzoli on myös säveltänyt neljä oopperaa joista toinen, *Breaking the Waves* (2016), perustuu Lars von Trierin samannimiseen elokuvaan. Vuonna 2018 Mazzoli oli toinen kahdesta ensimmäisestä naisesta – toinen oli Jeanine Tesori (s. 1961) – joilta Metropolitan koko historiansa aikana on tilannut oopperan. Korona-tilanteen johdosta *Lincoln in the Bardo* odottaa vielä ensi-iltaansa. Kansainvälisesti Mazzoli on monelle tuttu *Mozart in the Jungle* -tv-sarjasta, johon hän on säveltänyt musiikkia.

Vespers (2014) on lyhyt, tunnelmallinen sävellys elektronisesti vahvistetulle viululle ja ääniraidalle. Teos sai kantaesityksensä 11.10. 2014 Groningenissa Alankomaissa, osana Sounds of Music- festivaalia. Muusikot olivat Monica Germino ja Frank van der Weij.

ANNA THORVALDSDOTTIR

Hrím

Islantilainen Anna Thorvaldsdottir (s. 1977) on kansainvälisesti arvostettu nykysäveltäjä, jolle vuonna 2012 myönnettiin Pohjoismaiden neuvoston musiikkipalkinto ja kolme vuotta myöhemmin New Yorkin filharmonikkojen suuri Kravis Emerging Composer-palkinto. Vuonna 2018 hänelle myönnettiin sekä New Yorkin Lincoln Centerin säveltäjäpalkinto että The Martin E. Segal Award.

Thorvaldsdottir on Islannin sinfoniaorkesterin nimikkosäveltäjä. Orkesteri on kantaesittänyt ja levyttänyt hänen teoksiaan. Thorvaldsdottir on kirjoittanut teoksia myös esimerkiksi Ensemble Intercontemporainille, ICE Ensemblelle ja The Crossing -kamarikuorolle. Hänen sävellyksiään ovat esittäneet myös muun muassa Berliinin filharmonikot ja New Yorkin filharmonikot. Thorvaldsdottirin tuotantoon kuuluu etenkin kamarimusiikkia, vokaaliteoksia ja orkesterikappaleita. Kamariooppera *UR_*, jonka libreton säveltäjä on itse kirjoittanut, sai ensi-iltansa Saksassa vuonna 2015. Vuonna 2019 orkesteriteos *Metacosmos* sai Suomen ensiesityksensä Musica Nova- festivaalilla Helsingin kaupunginorkesterin esittämänä.

Hrím ("Huurre") on vuosina 2009-2010 sävelletty teos kamariorkesterille. Se syntyi UCSD New Music Ensemblen tilauksesta ja sai kantaesityksensä Islannin kansallissalleriassa, Reykjavíkissa, 5.5.2010. Thorvaldsdottir kertoo: "Kappale on saanut inspiraationsa ideasta hajaantumisesta, jota tässä kuvataan irtioton ja sitä seuraavien kaikuja muodossa. Lyhyen, yksiosaisen kappaleen aikana musiikin osaset ikään kuin irtaantuvat toisistaan ja alkavat eri tavoin levitä ympäriinsä."

WOLFGANG AMADEUS

MOZART

Divertimento D-duuri KV 136

Vuonna 1769 Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791) matkusti Leopold-isänsä kanssa Italiaan. Isän haaveena oli löytää itselleen ja pojalleen työpaikka muualta kuin Salzburgista, mieluiten jostakin italialaisesta hovista. Poika piti konsertteja muun muassa Veronassa ja Roomassa, ja imi samalla innokkaasti uusia musiikillisia vaikutteita. Hänen sävelkieleensä tuli matkan myötä melodisen "italialainen" sävy, joka jatkossa vaikutti ratkaisevasti etenkin hänen oopperateoksiinsa. Vuonna 1771 seurasi uusi matka Italiaan, ja vuotta myöhemmin Mozart oli Milanossa, missä Teatro Regio Ducal esitti häneltä tilatun oopperan *Lucio Silla*.

Samaan aikaan – loppuvuodesta 1772 – Mozart sävelsi kolme sarjaa jousille (KV136-138). Niihin liittyy parikin epäselvää seikkaa, esimerkiksi kysymys siitä oliko ne tarkoitettu Salzburgin arkkipiispan hovin orkesterille vai Italian musiikkipiireille. Epävarmaa on myös minkä kokoisella kokoonpanolla sarjat pitäisi esittää. Niitä soitetaan usein jousikvartettoversiona, mutta ne toimivat erinomaisesti myös pienehkön jousiorkesterin esittämänä. Kaiken kukkuraksi sarjojen nimi *Divertimento* ei ole Mozartin oma, sen on myöhemmin käsikirjoituksiin lisännyt joku toinen henkilö. Nimi on sinänsä hyvin valittu. Musiikkitermi 'divertimento' on johdettu italian sanasta 'divertire' (viihdyttää) ja tämä musiikki on syntynyt nimenomaan viihdyttämään yleisöä. Trilogiasta käytetään toisinaan myös nimitystä "Salzburg-sinfoniat". Ensimmäisen, D-duuri-divertimenton KV 136 kolme osaa ovat Allegro, Andante ja Presto.

SÁNDOR VERESS

Tansseja Transilvaniasta

Sándor Veress (1907–1992) syntyi Transilvaniassa ja opiskeli Budapestissä. Franz Liszt -akatemiassa hänen opettajiaan olivat muun muassa Béla Bartók ja Zoltán Kodály. Kansanmusiikkia hän tutki László Lajthan johdolla. Vuonna 1944 Veress alkoi itse opettaa sävellystä Liszt-akatemiassa; hänen tunnetuimmat oppilaansa ovat György Ligeti ja György Kurtág. Veress muutti Sveitsiin vuonna 1949 ja toimi monen vuosikymmenen ajan opettajana Bernin konservatoriossa sekä esiintyi vierasluennoitsijana Yhdysvalloissa ja Australiassa.

Aina toisen maailmansodan vuosiin asti Veress oli säveltäjänä tuottelias, mutta myöhemmin uusia teoksia syntyi harvemmin. Hänen tuotantoonsa kuuluu orkesteri- ja kamarimusiikkia ja useita kuoroteoksia sekä kaksi balettia ja lastenooppera *Nuottien kapina*. Veress voidaan nähdä eräänlaisena puuttuvana linkkinä Bartókin kansanmusiikista inspiraatiota hakeneen ja Ligetin modernistisen sävelkielen välillä.

Tansseja Transilvaniasta on jousiorkesterille kirjoitettu neliosainen teos. Tanssit numero 1, 2 ja 4 valmistuivat vuonna 1944 ja saivat kantaesityksensä Baselin kamariorkesterin konsertissa Paul Sacherin johdolla. Tämä ehdotti myöhemmin uuden osan lisäämistä sarjaan. Neljäs tanssi, joka sai järjestysnumeron 3, syntyi vuonna 1949. Sarjan lopullinen versio on Sacherille omistettu. Tanssit eivät perustu aitoihin kansansävelmiin, vaan Veress korosti kyseessä olevan hänen aivan oma, vapaasti muotoiltu versionsa unkarilaisten kylien perinнемusiikista. Osat ovat Lasso ("hitaasti"), Ugrós ("hyppelyä"), Lejtós ("jäntevästi") ja Dobbantós ("töminää").

MAGNUS LINDBERG

Viulukonsertto no 1

Magnus Lindberg (s. 1958) on yksi kansainvälisesti soitetuimmista suomalaisista nykysäveltäjistä ja tunnettu etenkin orkesteriteoksistaan. Soolokonserttoja on syntynyt parikin, muun muassa kaksi pianokonserttoa, kaksi sellokonserttoa ja käyrätorvikonsertto *Campana in aria*. Viulukonserttoja on kaksi. Niistä ensimmäinen on vuodelta 2006 ja toinen vuodelta 2015. Ensimmäinen viulukonsertto on sävelletty New Yorkin Lincoln Centerin, Lontoon Barbican Centerin, Ruotsin kamariorkesterin ja portugalilaisen Casa da Música-Porto-konserttisalin yhteistilauksesta. Kantaesitys oli New Yorkin Avery Fisher Hallissa 22.8.2006. Solistina oli Lisa Batiashvili ja Mostly Mozart -festivaalin orkesteria johti Louis Langrée. Teos sai erinomaisen vastaanoton; monen arvostelijan mielestä kyseessä oli yksi hienoimmista uusista viulukonsertoista.

Teos syntyi juhlistamaan Wolfgang Amadeus Mozartia, jonka syntymästä vuonna 2006 oli kulunut 250 vuotta. Pieni orkesteri – kaksi oboeta, kaksi fagottia, kaksi käyrätorvea ja jouset – vastaa Mozartin ajan kokoonpanoja. Sävelkielessä sen sijaan ei ole juuri mitään Mozartia muistuttavaa. Tosin voi huomauttaa Lindbergin tässä kirjoittavan musiikkia, joka on sävyllään avoimemman melodisempaa kuin monessa hänen aikaisemmassa sävellyksessään.

Ensimmäisessä viulukonsertossa on kolme tauotta esitettävää osaa. Ensimmäinen osa koostuu erityyppisistä dialogeista soolon ja orkesterin välillä. Hidas toinen osa avaa koraalilla. Osan lopussa solistille on annettu kadenssi. Finaali on energinen ja liikkuva.

**(o) 25.9. HKO SCREEN #hkoscreen
SUORA LÄHETYS / DIREKTSÄNDNING
/ LIVE BROADCAST
WWW.HELSINGINKAUPUNGINORKESTERI.FI**

Katsottavissa netissä konsertin jälkeen.
Se på nätet efter konserten.
Watch on demand after the concert.

PEKKA KUUSISTO

Pekka Kuusisto on tullut tunnetuksi harvinaisen monipuolisena ja avarakatseisena muusikkona, joka on yhtä kotonaan niin viulukonserttojen solistina, orkesterin johtajana, kuin vaikkapa elektronisen musiikin maailmassa. 2008 Pekka Kuusisto palkittiin Väinö Tannerin säätiön Tanner-palkinnolla. Palkitsemisen perusteluna mainittiin Kuusiston ”rajojen ylittäminen, avoin ja ennakkoluuloton suhtautuminen kaikkeen hyvään musiikkiin sekä kirkas näkemys musiikista ihmisiä, kulttuureja ja kansakuntia yhdistävänä voimana”. Samanlaisin perustein Kuusisto sai myös Pohjoismaisen musiikkipalkinnon 2013.

3-vuotiaana aloitettu viulunsoiton opiskelu kuljetti Kuusiston Itä-Helsingin musiikkiopistosta Sibelius-Akatemian kautta Indianan yliopistoon. Tärkeimmät opastajat olivat Géza Szilvay, Tuomas Haapanen, Miriam Fried ja Paul Biss. Vuonna 1995 Pekka Kuusisto voitti ensimmäisenä suomalaisena Jean Sibelius –viulukilpailun.

Pekka Kuusisto aloittaa Norjalaisen kamariorkesterin taiteellisenä johtajana 2021 oltuaan orkesterin päävierailija vuodesta 2018. Kuusisto on toiminut vuodesta 2016 lähtien ACO (Australian kamariorkesteri) Collectiven taiteellisenä johtajana sekä minnesotalaisen Saint Paul Chamber Orchestran taiteellisenä partnerina. Hän on ollut Mahler Chamber Orchestran taiteellinen partneri 2019 alkaen, sekä Deutsche Kammerphilharmonie Bremenin ”Artistic Best Friend” vuodesta 2017.

Kuusiston taiteellisen työskentelyn keskiössä on kamarimusiikillinen yhtyesoitto kamariorkesterien kanssa ilman varsinaista kapellimestaria, mutta viime aikoina hän on myös noussut kapellimestarikorokkeelle. Tällaista solistin ja orkesterinjohtajan tehtävät yhdistävää työtä hän tekee vakituisten orkestereidensa lisäksi säännöllisesti myös mm. Lontoon kamariorkesterin, Irlannin kamariorkesterin, Britten Sinfonian, Ruotsalaisen kamariorkesterin sekä Tapiola Sinfoniettan kanssa.

Viime kausilla Pekka Kuusisto on palannut solistiksi mm. Birminghamin ja Toronton

sinfoniaorkestereihin, Skotlannin kamariorkesteriin sekä Helsingin kaupunginorkesteriin, soittanut New Yorkin Filharmonikoiden ja Los Angelesin Filharmonisen orkesterin solistina sekä ja soolokonsertteja mm. Amsterdamin Concertgebouw:ssa ja Lontoon Wigmore-salissa.

Kuusisto on tehnyt menestyksekkästä yhteistyötä mm. nykysirkustaiteilija Jay Gilliganin, taiteilija Aamu Songin sekä tanssiteatteri Richard Alston Dance Companyn kanssa. Kuusistolla on myös joukko musiikillisia kokoonpanoja ja yhteistyötä mm. lauluyhtye Rajattoman, Don Johnson Big Bandin, Rinneradion ja yhdysvaltalaisen Salsa Duran kanssa. Säännöllisiin kamarimusiikkipartnereihin kuuluvat mm. Anne Sofie von Otter, Bengt Forsberg, Mark Padmore, Olli Mustonen, Ismo Eskelinen ja Nicolas Altstaedt. Kuusisto tekee läheistä yhteistyötä myös monien nykysäveltäjien kanssa. Heistä mainittakoon Nico Muhly, Thomas Adès, Daniel Bjarnason ja Andrea Tarrodi, sekä suomalaisista Uljas Pulkkis, Sauli Zinovjev ja Sebastian Fagerlund.

Syksyllä 2015 Pekka Kuusisto nousi ensimmäistä kertaa myös suurelle teatterilavalle. Suomen kansallisteatterissa esitettiin Kristian Smedsin ohjaama TABU, johon Kuusisto sävelsi musiikin ja toimi yhtenä esiintyjistä. Vuonna 2018 Kuusisto sävelsi, soitti ja nauhoitti yhdessä Samuli Kosmisen kanssa musiikkia uusimpaan animaatiotarjaan Tove Janssonin Muumeista.

Pekka Kuusisto oli kesään 2018 saakka, lähes 20 vuotta, Järvenpäässä toimivan Meidän festivaalin taiteellinen johtaja. Hän suunnitteli konserttarjat myös Hämeenlinnan Verkatehtaaseen 2009–2011, sekä kamariorkesteri Avantin Suvisoiton 2011.

ELINA VÄHÄLÄ

Yhdysvaltain Iowassa syntynyt viulisti Elina Vähälä kuuluu kotimaisten instrumentalistiemme kirkkaimpaan kansainväliseen kärkikaartiin. Hänen sointinsa ja virtuositeettinsa ovat valloittaneet musiikkikriitikoita ympäri maailmaa, ja hänen soittoaan on kutsuttu häikäiseväksi, herkäksi ja nerokkaaksi. Maineensa valovoimaisena ja poikkeuksellisen monipuolisena muusikkona Vähälä

on ansainnut laaja-alaisella repertuaarillaan, joka kattaa konserttoja ja kamarimusiikkia barokista nykypäivään.

Vähälä on kantaesittänyt muun muassa Jaakko Kuusiston viulukonserton, Aulis Sallisen Kamarikonserton sekä Kalevi Ahon viulukonserton nro 2, sekä soittanut Radion sinfoniaorkesterin solistina lähes mahdollittomana pidetyn Sibeliusen viulukonserton varhaisversion.

Viime aikoina Vähälää on voinut kuulla esimerkiksi Minnesotan orkesterin, Detroitin ja Houstonin sinfonikoiden, Lyonin kansallisen sinfoniaorkesterin, Tukholman kuninkaallisten filharmonikoiden sekä Singaporen sinfoniaorkesterin solistina, ja hän on tuttu näky myös kotimaan orkestereiden solistina. Kotikaupunkinsa orkesterin Sinfonia Lahden kiertueilla Vähälä on ollut vakiovieras aina Aasian, Etelä-Amerikan ja Keski-Euroopan kiertueita myöten.

Kamarimusiikkona ja orkesterisolistina ahkerasti konsertoiva Vähälä toimii myös opettajana: hän on vuonna 2009 toimintansa aloittaneen Viuluakatemian perustajajäsen sekä Wienin musiikin ja esittävän taiteen yliopiston viuluprofessori.

Elina Vähälän soitin on Giovanni Battista Guaragnini vuodelta 1780.

SONYA LINDFORS

Sonya Lindfors on helsinkiläinen koreografi ja taiteellinen johtaja, joka työskentelee koreografian, yhteisöllisen aktivismin ja opetuksen parissa. Teatterikorkeakoulusta vuonna 2013 koreografiksi valmistunut Lindfors on UrbanApa -taideyhteisön perustajajäsen ja taiteellinen johtaja. UrbanApa on monitaiteellinen ja valtarakenteita kyseenalaistava yhteisö, joka tarjoaa kasvualueita uusille diskursseille ja feministisille taiteen käytänteille. Työssään Lindfors problematisoi valtaa, olemassa olevia rakenteita, uudelleen esittämisen tapoja ja toiseuttamista.

Viimeaikaiset näyttämöteokset We Should All Be Dreaming (2018), COSMIC LATTE (2018) ja Soft Variations (2019) keskittyvät mustuuteen ja toiseuteen, mustaan kehoon, rotuun ja

representaatioihin liittyviin kysymyksiin. Lindfors haluaa luoda ja fasilitoida anti-rasistisia, feministisiä alustoja, joissa festivaali, esitys, julkaisu tai työpaja voivat toimia radikaalin, yhteisöllisen unelmoinnan välineinä.

UrbanApa-yhteisölle myönnettiin tanssitaiteen valtionpalkinto vuonna 2013, ja vuonna 2017 Lindfors vastaanotti Helsingin kaupungin Vuoden taiteilija -palkinnon sekä Teatterin tiedotuskeskuksen tunnustuksen työstään "toiseuttamisen ja rodullistamisen väkivaltaista kokemusta vastaan". Lindfors oli Helsingin Zodiak – Uuden tanssin keskuksen housekoreografi kaudella 2017-2018.

HELSINGIN KAUPUNGINORKESTERI

Kun säveltäjät Martin Wegelius ja Robert Kajanus perustivat orkesterin Helsinkiin kesällä 1882, heidän kunnianhimoinen suunnitelmansa oli kerätä kaupungin parhaat muusikot ja ulkomailta palkatut soittajat yhteen ja tarjota helsinkiläisille elämyksiä suurten säveltäjien mestariteoksista viikoittaisilla konserteilla 36 soittajan voimin.

Periaate huippumuusikoiden säännöllisestä orkesteritoiminnasta on pysynyt elinvoimaisena näihin päiviin saakka. Lähes 140 toimintavuotensa aikana Helsingin kaupunginorkesteri on kantaesittänyt valtaosan Jean Sibeliuksen sinfonisesta tuotannosta säveltäjän itsensä johdolla ja jatkaa oman aikansa musiikin esittämistä tilaamalla teoksia sekä kansainvälisiltä että kotimaisilta säveltäjiltä. Vuosina 2019–2025 toteutettava tilaussävellysten sarja, kahdeltatoista nykysäveltäjältä tilatut *Helsinki-variantit*, liittyvät oman aikamme sävelet ennen vuonna 1945 sävellettyihin Helsinki-aiheisiin teoksiin.

Vuosittain yli 110 000 kuulijaa tavoittava, nykyisellään 102 muusikon vahvuinen Helsingin kaupunginorkesteri on kasvanut tärkeäksi osaksi helsinkiläisten kulttuurillista pääomaa. Kaupunginorkesterin työ koskettaa niitäkin, jotka

ESETE SUTINEN

Esete Sutinen on etiopialais-suomalainen tanssitaiteilija. Hän on valmistunut Taideyliopiston Teatterikorkeakoulusta tanssitaiteen maisteriksi vuonna 2005. Sutinen on toiminut freelance-taiteilijana ja esiintyjänä lähes 20 vuoden ajan Suomen taiteen kentällä. Hänellä on laaja ja monipuolinen työkokemus, joka ulottuu aina nykytanssi- ja teatterituotannoista performansitaiteeseen sekä installaatioihin ja musiikkivideoihin kuten myös kamarioopperaprojekteihin ja mainoksiin. Pitkäjänteistä yhteistyötä hän on tehnyt tanssitaiteen saralla seuraavien koreografien kanssa: Sonya Lindfors, Petri Kekoni, Virva Talonen, Alpo Aaltokoski ja Ervi Sirén.

syystä tai toisesta eivät pääse konsertteihin Musiikkitaloon. Kansainvälisten kiertueiden lisäksi orkesteri esiintyy erilaisissa kokoonpanoissa eri puolilla Helsinkiä sekä tarjoaa lapsille ja nuorille esiintymismahdollisuuksia ja tavoittaa erityisryhmiä monipuolisen yleisötyön kautta. Orkesteri kutsuu nyt jo kolmatta kertaa kokonaisen ikäluokan – kaikki vuonna 2020 syntyvät helsinkiläislapsen – nauttimaan musiikista perheineen seitsemän vuoden ajan orkesterin kummilapsina.

Verkossa sekä mm. keskustakirjasto Oodissa suorana ja jälkilähetyksenä nähtävät HKO Screen-konsertit sekä taustoittavat haastattelut tuovat katsojan entistäkin lähemmäksi soivan taideteoksen syntyprosessia. Yhteistyö levy-yhtiö BIS:in kanssa tallentaa orkesterin tulkintoja huipputason äänityksinä kaikkien saataville ja pitkälle tulevaisuuteen.

Helsingin kaupunginorkesterilla on toimintansa aikana ollut 13 ylikapellimestaria. Vuonna 2016 aloittaneen ylikapellimestari Susanna Mälkin johdolla orkesteri on kehittänyt kansainvälisesti yhä vaikuttavammaksi sinfoniaorkesteriksi, jonka tunnistettava sointi on tärkeä osa helsinkiläistä äänimaisemaa.

MISSY MAZZOLI Vespers

Missy Mazzoli (f. 1980) har blivit karaktäriserad som en av sin generations mest fascinerande amerikanska tonsättare. Mazzoli studerade i Boston, vid Yales universitet samt i Haag under ledning av bland annat Louis Andriessen och John Harbison. Hon har grundat den elektroakustiska ensemblen Victoire i vilken hon själv spelar keyboards. Ensemblens album har varit kritikerframgångar. Mazzoli har varit verksam som även pedagog och föreläsare. 2007-2010 var hon med om att leda MATA, en festival i New York som lyfter fram unga tonsättare. År 2018 valdes hon till Chicagos symfonikers composer-in-residence. Hon har tilldelats flera betydande musikpris.

I produktionen finner man främst kammarmusik och orkesterverk. Mazzoli har dessutom skrivit fyra operor av vilka den andra, *Breaking the Waves* (2016), bygger på Lars von Triers film med samma namn. År 2018 var Mazzoli en av de två första kvinnor – den andra var Jeanine Tesori (s. 1961) – som Metropolitan någonsin har beställt en opera av. På grund av Corona-situationen väntar *Lincoln in the Bardo* ännu på sin premiär. Internationellt är Mazzoli välkänd för många tack vare TV-dramaserien *Mozart in the Jungle* som hon har skrivit musik till.

Vespers (2014) är en kort, stämningsfull komposition för en elektroniskt förstärkt violon och ett soundtrack. *Vespers* uruppfördes den 11.10. 2014 i Groningen, Nederländerna, i samband med Sounds of Music-festivalen. Musikerna var Monica Germino och Frank van der Weij.

ANNA THORVALDSDOTTIR Hrím

Isländska Anna Thorvaldsdottir (f. 1977) har etablerat sig som en av de internationellt mest uppskattade moderna tonsättarna. År 2011 tilldelades hon Nordiska rådets musikpris och tre år senare New Yorks filharmonikers stora Kravis Emerging Composer-pris. År 2018 fick hon såväl New Yorks Lincoln Centers tonsättarpris som The Martin E. Segal Award.

Thorvaldsdottir är Islands symfoniorkesters hustronsättare. Orkestern har uruppfört och spelat in hennes musik. Thorvaldsdottir har skrivit verk åt även till exempel Ensemble Intercontemporain, ICE Ensemble och kammarkören The Crossing. Hennes kompositioner har framförts av även bland annat Berlins filharmoniker och New Yorks filharmoniker. I produktionen finner man framförallt kammarmusik och vokalverk, men även orkestermusik. År 2015 hade Thorvaldsdottirs kammaropera *UR*, vars libretto hon själv skrivit, premiär i Tyskland. År 2019 fick orkesterverket *Metacosmos* sin Finlandspremiär på Helsingfors stadsorkesters konsert i samband med Musica Nova-Festivalen.

Hrím ("Rimfrost") är ett åren 2009-2010 komponerat verk för kammarorkester. Det skrevs på beställning av UCSD New Music Ensemble och uruppfördes i Islands nationalgalleri i Reykjavik den 5.5.2010. Thorvaldsdottir berättar: "Stycket, som är i en enda kort sats, är inspirerat av idén om en diffusion som här presenteras i form av en utbrytning och de ekon som hörs efteråt. Det är som om musikens partiklar frigjorde sig från varandra och på olika sätt började spridas runt omkring i ensemblen."

WOLFGANG AMADEUS MOZART Divertimento D-dur KV 136

År 1769 reste Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791) tillsammans med sin far Leopold till Italien. Faderns dröm var att få en tjänst åt både sig och sin son vid ett italienskt hov så att man kunde lämna Salzburg. Sonen gav konserter i bland annat Verona och Rom och söp samtidigt med entusiasm in nya musikaliska intryck. I och med resan fick hans tonspråk ett melodiskt, "italienskt" drag som senare fick en stor betydelse för framförallt hans operamusik. År 1771 gjorde Mozart en ny resa till Italien, och året därpå var han i Milano där man framförde den av Teatro Regio Ducal beställda operan *Lucio Silla*.

Vid samma tidpunkt – mot slutet av år 1772 – komponerade Mozart tre sviter för stråkar (KV136-138). De omges av vissa frågor, det är till exempel oklart om de var avsedda Salzburgs ärkebiskops hovs orkester eller Italiens musikkretsar. Även

stråkensemblens storlek är ospecificerad. Sviterna framförs ofta av en stråkkvartett, men de fungerar utmärkt även då de framförs av en liten stråkkorkester. Till råga på allt är det inte Mozart själv som har gett sviterna namnet Divertimento, det är någon annan som senare har lagt till det i manuskriptet. Namnet är dock väl valt. Musiktermen divertimento är härledd ur det italienska ordet divertire (underhålla) och denna musik är skriven för att uttryckligen underhålla publiken. Trilogin brukar ibland också kallas för ”Salzburg-symfonierna”. Det första divertimentot (D-dur KV 136) består av tre satser som är Allegro, Andante och Presto.

SÁNDOR VERESS Danser från Transsylvanien

Sándor Veress (1907–1992) föddes i Transsylvanien och studerade i Budapest. På Franz Liszt-akademien hade han bland annat Béla Bartók och Zoltán Kodály som lärare. Han studerade folkmusik under ledning av László Lajtha. År 1944 började Veress själv undervisa komposition vid Liszt-akademien; hans mest kända elever är György Ligeti och György Kurtág. År 1949 flyttade Veress till Schweiz. Han undervisade i ett par årtionden vid Berns konservatorium och gav gästföreläsningar i Amerika och Australien.

Veress var en aktiv tonsättare fram till andra världskrigets år. Senare komponerade han mera sällan. I produktionen finner man orkester- och kammarmusik och flera körverk, samt två baletter och barnoperan Noternas revolt. Veress går att uppfatta som en slags felande länk mellan Bartóks folkmusikinspirerade och Ligetis modernistiska tonspråk.

Danser från Transsylvanien är ett verk för stråkkorkester i fyra satser. Danserna nummer 1, 2 och 4 skrevs år 1944 och uruppfördes på Basels kammarorkesters konsert under ledning av Paul Sacher. Denne föreslog senare att Veress komponerar ytterligare en sats. En fjärde dans, som fick ordningsnumret 3, skrevs år 1949. Svitens

slutliga version är tillägnad Sacher. Danserna är inte baserade på äkta folkmelodier. Veress underströk att det rör sig om hans egen, helt fritt formade version av de ungerska byarnas traditionella musik. Satserna är Lassu (”långsamt”), Ugrós (”skuttande”), Lejtos (”spänstigt”), och Dobbantós (”stampande”).

MAGNUS LINDBERG Violinkonsert nr 1

Magnus Lindberg (f. 1958) är en av de internationellt mest spelade finländska moderna tonsättarna, mest känd för sina orkesterverk. Han har även skrivit ett antal solokonsert, bland annat två pianokonsert, två cellokonsert och hornkonserten *Campana in aria*. Lindberg har skrivit två violinkonsert, den första år 2006 och den andra år 2015. Den första violinkonserten skrevs på sambeställning av New Yorks Lincoln Center, Londons Barbican Center, Svenska kammarorkestern och Casa da Música-Porto-konserternsalen i Portugal. Uruppförandet ägde rum i Avery Fisher Hall i New York den 22.8.2006. Solist var Lisa Batiashvili och Mostly Mozart-festivalens orkester dirigerades av Louis Langrée. Verket fick ett utmärkt mottagande. Många kritiker ansåg att det rörde sig om en de finaste nya violinkonserterna.

Verket skrevs för att uppmärksamma att det år 2006 hade förflutit 250 år sedan Wolfgang Amadeus Mozart föddes. Den lilla orkestern – två oboer, två fagotter, två horn och stråkar – motsvarar de ensembler som användes på Mozarts tid. I tonspråket finner man däremot knappast något som kunde föra tankarna till Mozart. Å andra sidan kan man notera att Lindberg här skriver en musik som har en mera öppet melodisk ton än den man finner i många av hans tidigare kompositioner.

Den första violinkonserten består av tre satser som framförs attacca. Den första innehåller olika former av dialoger mellan solo och orkester. Den andra satsen är långsam och startar med en koral och avslutas med solistens kadens. Finalen är energisk och rörlig.

PEKKA KUUSISTO

Pekka Kuusisto är känd som en mångsidig och fördomsfri musiker. Som solist och orkesterdirigent uppvisar han samma entusiasm som då han får arbeta med elektronisk musik. Då Kuusisto år 2008 belönades med Väinö Tanners fonds Tanner-pris gavs som motivering hans gränsöverskridande, öppna och fördomsfria attityd gentemot all god musik och hans uppfattning att musik är något som förenar alla oavsett person, kultur och nation. Då han år 2013 tilldelades Nordiska Rådets musikpris var motiveringen snarlik.

Kuusisto började spela violin 3 år gammal och studerade vid först Östra Helsingfors musikinstitut, senare Sibelius-Akademien och universitetet i Indiana. Hans viktigaste lärare var Géza Szilvay, Tuomas Haapanen, Miriam Fried och Paul Biss. År 1995 var han den första finländare som vann första pris i Jean Sibelius –violintävlingen.

År 2021 inleder Kuusisto sitt arbete som konstnärlig ledare för Det Norske Kammerorkester. Från och med år 2016 har han varit konstnärlig ledare för Australiens kammarorkester och Saint Paul Chamber Orchestras konstnärliga samarbetspartner. Han har varit Mahler Chamber Orchestras konstnärliga partner sedan år 2019, och Deutsche Kammerphilharmonie Bremens ”Artistic Best Friend” sedan år 2017.

Kuusistos konstnärliga arbete är starkt fokuserat på ett kammarmusikaliskt ensemblespel utan dirigent. På sistone har han dock stått på även dirigentpodiet. Han uppträder regelbundet som solist-dirigent med bland annat Londons kammarorkester, Irlands kammarorkester, Britten Sinfonia, Svenska kammarorkestern och Tapiola Sinfonietta.

Under de senaste säsongerna har Kuusisto uppträtt med bland annat Birminghams och Torontos symfoniorkestrar, Skottlands kammarorkester och Helsingfors stadsorkester samt New Yorks och Los Angeles filharmoniker. Han har gett solokonsert i bland annat Amsterdam Concertgebouw och Londons Wigmore Hall.

ELINA VÄHÄLÄ

Elina Vähälä, född i Iowa i Förenta staterna, är en av de internationellt mest kända och eftersökta finländska violinisterna. Hennes klang och teknik har tilltalat kritiker jorden runt och hennes spel har karaktäriserats som bländande, sensitivt och genialiskt. Vähälä har fått sitt rykte som en ljusstark och anmärkningsvärt mångsidig musiker tack vare en bred repertoar som innehåller konsert och kammarmusik från barocken fram till vår egen tid.

Vähälä har uruppfört bland annat Jaakko Kuusistos violinkonsert, Aulis Sallinen Kammarkonsert och Kalevi Ahos violinkonsert nr 2. Tillsammans med Radians symfoniorkester har hon framfört Sibelius violinkonsert i dess enligt många närmast omöjligt svåra originalversion.

På sistone har Vähälä uppträtt som solist med bland annat Minnesotas orkester, Detroit och Houstons symfoniker, Lyons nationella symfoniorkester, Stockholms filharmoniker och Singapores symfoniorkester. Hon har uppträtt som solist med även hemlandets orkestrar. Hon har regelbundet deltagit som solist i Sinfonia Lahtis konsertturnéer till Asien, Sydamerika och Central-Europa.

Förutom att vara aktiv som kammarmusiker och orkestersolist arbetar Vähälä som pedagog. År 2009 var hon med om att grunda Violinakademien. Sedan år 2019 är hon violinprofessor vid Universität für Musik und darstellende Kunst Wien.

Elina Vähäläs instrument är en Giovanni Battista Guadagnini från år 1780.

SONYA LINDFORS

Sonya Lindfors är en i Helsingfors bosatt koreograf och konstnärlig ledare som arbetar med koreografi, aktivism och undervisning. Hon utbildades från Teaterhögskolan år 2013.

Lindfors har varit med om att grunda det tvärkonstnärliga kollektivet UrbanApa och är dess konstnärliga ledare. UrbanApa ifrågasätter maktstrukturer och erbjuder en plattform för nya diskurser och feministisk konstpraxis. I sina arbeten problematiserar Lindfors makt, existerande strukturer, representationssätt och otherness.

Hennes senaste scenarbeten *We Should All Be Dreaming* (2018), *COSMIC LATTE* (2018) och *Soft Variations* (2019) tar fasta på frågor om svarhet, otherness, svarta kroppar, avkolonisering och representation. Lindfors vill skapa och upprätthålla antirasistiska, feministiska plattformar där en festival, ett uppträdande, en publikation eller en workshop kan fungera som ett verktyg för ett radikalt kollektivt drömande.

År 2013 tilldelades UrbanApa danskonstens statspris. År 2017 valde Helsingfors stad Lindfors till Årets konstnär och Teaterns informationscenter gav henne ett pris. 2017-2018 arbetade hon som koreograf för danscentret Zodiak i Helsingfors.

ESETE SUTINEN

Esete Sutinen är en etiopisk-finländsk danskonstnär som studerade vid Helsingfors Konstuniversitets Teaterhögskola. År 2005 avlade hon sin magisterexamen i danskonst. Sutinen har arbetat som freelance-dansare i Finland i över 20 års tid. Hennes mångsidiga och omfattande arbetserfarenhet innefattar såväl modern dans, teateruppsättningar och performancekonst som installationer, musikvideon, kammaroperaprojekt och reklamer. Hon har haft långvariga samarbeten med följande koreografer: Sonya Lindfors, Petri Kekoni, Virva Talonen, Alpo Aaltokoski och Ervi Sirén.

HELSINGFORS STADSORKESTER

Då tonsättarna Martin Wegelius och Robert Kajanus sommaren 1882 grundade en orkester i Helsingfors var deras ambition att föra samman stadens bästa musiker och anlita musiker från utomlands. Helsingforsare skulle varje vecka erbjudas unika upplevelser då 36 musiker samlas för att framföra mästerverk av de stora tonsättarna.

Principen att föra samman högklassiga musiker för en regelbunden orkesterverksamhet förblir livskraftig än idag. Under sina nära 140 verksamhetsår har Helsingfors stadsorkester uruppfört majoriteten av Jean Sibelius symfoniska produktioner under tonsättarens egen ledning. Orkestern fortsätter att framföra sin egen tids musik i form av beställningar av såväl internationella som inhemska tonsättare. 2019-2025 förverkligas *Helsingfors-variationer*, en serie i vilken man beställer verk av 12 moderna tonsättare. Seriens beställningsverk förenar vår tids tonspråk med musikverk med ett Helsingfors-tema som är komponerade före år 1945.

Helsingfors stadsorkester består för närvarande av 102 musiker och når årligen över 110 000 lyssnare. Den har fått en viktig position som ett av Helsingfors-bornas kulturkapital. Stadsorkesterens arbete berör även dem som av orsak eller annan

inte kan komma till konserterna i Musikhuset. Förutom att göra internationella turnéer uppträder orkestern i varierande sammansättningar runt om Helsingfors, erbjuder barn och ungdom möjlighet att uppträda, och når via sitt mångsidiga publikarbete olika specialgrupper. Orkestern inbjuder nu för tredje gången en hel åldersgrupp – alla i Helsingfors år 2020 födda barn – att bli orkesterens fadderbarn. I verksamheten får fadderbarnen med familj avnjuta musik i sju års tid.

HKO Screen-sändningarna visas på internet och live på bl.a. centrumbiblioteket Ode. HKO Screen-sändningarna består av konserten samt intervjuer som ger bakgrundsinformation som för lyssnaren närmare det klingande musikverkets födelseprocess. Samarbetet med skivbolaget BIS innebär att orkesterens tolkningar är tillgängliga för alla, och långt in i framtiden, i form av inspelningar av hög kvalitet.

Under sin verksamhetstid har Helsingfors stadsorkester haft 13 chefsdirigenter. År 2016 inledde Susanna Mälkki sitt arbete som orkesterens chefsdirigent. Under hennes ledning har orkestern utvecklats till en internationellt allt mera aktiv symfoniorkester vars identifierbara klang utgör en viktig del av staden Helsingfors ljudlandskap.

www.helsingforsstadsorkester.fi

IDYLLI

Risto Joost, kapellimestari
Janne Mertanen, piano
Atte Kilpeläinen, alttoviulu
Auri Ahola, koreografia ja tanssi

Richard Wagner: Siegfried-idylli
Wolfgang Amadeus Mozart: Pianokonsertto nro 23 A-duuri
Nico Muhly: Étude 3
Maurice Ravel: Couperinin hauta, orkesterisarja

”Musikki kuvastaa niitä tunteita, jotka heräävät ihmisessä hänen nauttiessaan maaseudusta”, sanoi Beethoven Pastoraalisinfoniastaan. Kapellimestari Risto Joost luotsaa kuulijat keskieuropalaisen musiikkitradition ytimeen. Genrerajat ylittävän amerikkalaissäveltäjä Nico Muhlyn Étude 3:n tulkitsevat HKO:n alttoviulisti Atte Kilpeläinen ja tanssija Auri Ahola.

Liput ja lisätiedot: www.helsinginkaupunginorkesteri.fi

TI 6 / 10 / 2020

18.00

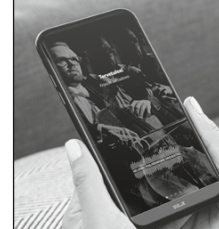
TO 8 / 10 / 2020

12.00

PE 9 / 10 / 2020

19.00 HKO Screen

HKO SCREEN -MOBIILISOVELLUS

**ORKESTERI
AINA
MUKANASI**

HKO Screen -mobiilisovellus tuo orkesterin verkkoon striimattavat konsertit älylaitteisiin:

- katso ja kuuntele suoria verkkolähetyksiä
- palaa konserttitaltiointeihin
- tutustu taiteilijavieraiden haastatteluihin
- käytä ennakkoon luotuja soittolistoja

Ilmainen sovellus on saatavilla Android- ja iOS-laitteisiin.

LUE LISÄÄ: www.helsinginkaupunginorkesteri.fi/fi/hko-screen-sovellus

MISSY MAZZOLI Vespers

Missy Mazzoli (b. 1980) has been described as one of the most entrancing US composers of her generation. Elected Composer-in-Residence of the Chicago Symphony Orchestra in 2018, she is the founder and plays keyboard in the electro-acoustic ensemble Victoire. She has also done much to teach and promote young composers. In addition to chamber and orchestral music, she has composed four operas. In 2018, she was one of the first two women in the history of the New York Metropolitan to be commissioned to write an opera for it. The premiere of the resulting *Lincoln in the Bardo* had to be postponed because of Covid. *Vespers* is a short, atmospheric piece for electronically-amplified violin and tape and was premiered in 2014 during the Sounds of Music festival in the Netherlands.

ANNA THORVALDSDOTTIR HRiM

Says *Anna Thorvaldsdottir* (b. 1977) of *HRiM* (which means "Rhizome"):

"The piece is inspired by the notion of dispersion, represented as release and echoing in the sense that single elements in the music are released and spread through the ensemble in various ways throughout the process of the piece. The music is in one short movement."

Composer-in-Residence of the Icelandic Symphony Orchestra, Anna Thorvaldsdottir is one of today's most internationally celebrated composers. Winner of the Nordic Council Music Prize in 2012, she was named the Kravis Emerging Composer by the New York Philharmonic Orchestra three years later. She has mostly composed chamber and vocal music and pieces for orchestra. Her *Metacosmos* was first performed in Finland, by the HPO, at *Musica nova Helsinki* 2019.

WOLFGANG AMADEUS MOZART Divertimento in D Major KV 136

The year 1769 marked the first of many visits to Italy by Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791). He eagerly absorbed the new musical trends there and acquired something of an "Italian" feel for melody that would decisively influence his operas in particular. It was during one of these trips, in 1772, that he wrote the three suites KV 136–138. Whether these were intended for the court orchestra back home in Salzburg or for Italian musical circles is not known for certain; nor is the type of ensemble for which they were scored: string quartet or small string orchestra? The title *Divertimento* was not Mozart's, but it suits the music very well, being derived from the Italian word "divertire", which means "to entertain". Tonight's *Divertimento* is in three movements.

SANDÓR VERESS Quattro Danze transilvane

Sándor Veress (1907–1992) was born in Transylvania and studied at the Liszt Academy in Budapest with Bartók, Kodály and others. He also taught composition, his best-known pupils being Ligeti and Kurtág. Moving to Switzerland in 1949, he taught at the Bern Conservatory for many years and went on lecture tours to the USA and Australia. He composed a wealth of orchestral, chamber and vocal works, two ballets and a children's opera. The final version of his *Four Transylvanian Dances* is dedicated to Paul Sacher, who conducted its premiere in Basel. Though not based on authentic folk tunes, the dances are a personal take on the folk music Veress could have heard in Hungarian villages. They are headed *Lassu* (Slowly), *Ugrós* (Leaping), *Lejtos* (Buoyant/Springy) and *Dobbantós* (Stamping).

MAGNUS LINDBERG Violin Concerto No. 1

Magnus Lindberg (b. 1958) composed his first *Violin Concerto* as a joint commission from the New York Lincoln Center, the London Barbican, the Swedish Chamber Orchestra and the Casa da Música in Porto, Portugal. The soloist at the premiere in the Avery Fisher Hall, New York was Lisa Batiashvili, and the concerto was hailed by many critics as one of the finest new ones for violin. Written as a tribute to Mozart in his 250 jubilee year (2006), it is scored for a small orchestra such as that in Mozart's day – two oboes, two bassoons, two French horns and strings, but here the similarities with Mozart more or less end. The music is nevertheless more openly melodic than in many of Lindberg's earlier works. The concerto is in three movements played without a break and has a solo cadenza at the end of the second.

Käsiohjelma / Programblad / Program

Teosesittelyt / Verkpresentationer / Programme Notes

Christian Holmqvist

Käännökset / Översättningar / Translations

Christian Holmqvist (ruotsi / svenska / Swedish)

Susan Sinisalo (englanti / engelska / English)

Ulkoasu / Design

Bond Creative Agency Oy

Taitto ja painatus

Grano Oy, Vantaa 2020

Oikeudet muutoksiin pidätetään. /

Rätt till ändringar förbehålles. / All rights reserved.

PEKKA KUUSISTO

Violinist, conductor and composer Pekka Kuusisto is renowned for his artistic freedom and fresh approach to repertoire. Widely recognised for his flair in directing ensembles, Kuusisto is Artistic Director of the Norwegian Chamber Orchestra (from season 21/22), and Artistic Partner with The Saint Paul Chamber Orchestra and Mahler Chamber Orchestra. He is also a Collaborative Partner of the San Francisco Symphony, and Artistic Best Friend of Die Deutsche Kammerphilharmonie Bremen. In season 20/21 Pekka Kuusisto is Artist in Residence with the hr-Sinfonieorchester Frankfurt with whom he will appear as soloist, conductor and chamber musician. He is also In-Residence at Milton Court at the Barbican, which culminates in a concert with the Norwegian Chamber Orchestra.

Kuusisto is an enthusiastic advocate of contemporary music and a gifted improviser and regularly engages with people across the artistic spectrum. Uninhibited by conventional genre boundaries and noted for his innovative programming, recent projects have included collaborations with Hauschka and Kosminen, Dutch neurologist Erik Scherder, pioneer of electronic music Brian Crabtree, eminent jazz-trumpeter Arve Henriksen, juggler Jay Gilligan, accordionist Dermot Dunne and folk artist Sam Amidon. In the coming season he will premiere new concerti by Bryce Dessner, Djuro Zivkovic and Enrico Chapela and chamber works by Sauli Zinovjev and Calliope Tsoupaki. He also performs other concertos written for him including Daniel Bjarnason's *Violin Concerto*, Anders Hillborg's *Bach Materia* and Nico Muhly's *violin concerto, Shrink*. In recent seasons Kuusisto has premiered new works by Sauli Zinovjev, Anders Hillborg, Philip Venables and Andrea Tarrodi. He also tours around the world with orchestras such as Chicago and Los Angeles symphony orchestras, Concertgebouworkest, Orchestre de Paris, Deutsches Symphonie-Orchester Berlin, WDR Sinfonieorchester Köln, London Philharmonic

Orchestra, BBC Symphony Orchestra and the Philharmonia, as well as Tapiola Sinfonietta, and the Australian, Scottish and Swedish chamber orchestras.

Kuusisto has released several recordings, notably for Ondine and BIS. He has recently recorded Ades' Violin Concerto with Aurora and Nicolas Collon for Deutsche Grammophon, Hillborg's Bach Materia and Bach's Brandenburg Concertos Nos.3 and 4 with the Swedish Chamber Orchestra and Thomas Dausgaard for BIS and Daniel Bjarason's Violin Concerto with the Iceland Symphony Orchestra with the composer conducting for Sono Luminus. Past releases include Erkki-Sven Tüür's Noesis concerto for violin and orchestra for Ondine and Sebastian Fagerlund's violin concerto Darkness in Light for BIS, both recorded with Finnish Radio Symphony Orchestra and Hannu Lintu.

ELINA VÄHÄLÄ

Born in Iowa in the US, Elina Vähälä is among the most sought-after Finnish violinists in the international music scene. Her sound and virtuosity win praise from music critics around the world and her playing has been praised as dazzling, sensitive and brilliant. Her reputation as a charismatic and exceptionally versatile musician springs from her wide repertoire, which covers concertos and chamber music alike, ranging from baroque to contemporary.

Vähälä has given world premieres of Jaakko Kuusisto's Violin Concerto, Aulis Sallinen's Chamber Concerto and Kalevi Aho's Violin Concerto No 2. She also performed the early version of Sibelius's Violin Concerto with Finnish Radio Symphony Orchestra – a piece that has been considered nearly impossible to play.

Recent highlights include performances with Minnesota Orchestra, Detroit Symphony Orchestra and Houston Symphony, Orchestra National de Lyon, Royal Stockholm Philharmonic Orchestra and Singapore Symphony Orchestra, as well as several performances with Finnish orchestras. Vähälä is also a distinguished soloist on Lahti Symphony Orchestra's tours, visiting Asia, South America and Central Europe alike.

Educational activities play an important role in her commitment to music: in 2009 she was one of the founders of the Violin Academy – a master class based educational project for selected, highly talented young Finnish violinists – and since 2019 she holds a violin professor position at the University of Music and Performing Arts Vienna (MDW).

Elina Vähälä's instrument is Giovanni Battista Guaragnini from 1780.

SONYA LINDFORS

Sonya Lindfors is a Helsinki-based choreographer and artistic director that also works with facilitating, community organizing and education. In 2013 she received a MA in choreography from the University of the Arts Helsinki. She is the founding member and Artistic Director of UrbanApa, an inter-disciplinary and counter hegemonic arts community that offers a platform for new discourses and feminist art practices. Lindfors makes her own and collaborative works such as performances, curated programs and performative actions.

Lindfors's recent stage works We Should All Be Dreaming (2018), COSMIC LATTE (2018), Soft Variations (2019) centralize questions around blackness and otherness, black body politics, representation and decolonial dreaming practices. On a larger scale Lindfors's time is divided between her own artistic work, educational work and working as the artistic director of UrbanApa. In all her positions she pursues creating and facilitating anti-racist and feminist platforms, where a festival, a performance, a publication or a workshop can operate as the site of empowerment and radical collective dreaming.

Lindfors has been awarded with several prizes, the latest of which being the international Live art Anti Prize 2018. During the season 2017-2018 Lindfors was the house choreographer for Zodiak – Center for new dance.

ESETE SUTINEN

Esete Sutinen is an ethiopian-finnish dance artist based in Helsinki. She holds a master's degree from the Dance department of the University of the Arts Helsinki. Sutinen has worked as a freelance dance artist nearly 20 years in Finnish art field. She has a vast working experience ranging from contemporary dance and theatre productions to performance art and installations as well as in music videos, chamber opera projects and commercials. She has had long-term collaborations with following choreographers: Sonya Lindfors, Petri Kekoni, Virva Talonen, Alpo Aaltokoski and Ervi Sirén

THE HELSINKI PHILHARMONIC ORCHESTRA

Established by Martin Wegelius and Robert Kajanus in 1882, the Helsinki Philharmonic Orchestra is a band of 102 musicians annually performing to a total audience of over 110,000. It premiered most of the symphonic works by Jean Sibelius with the composer himself conducting, and continues its commitment to contemporary music by commissioning works by composers both Finnish and foreign.

The HPO also reaches people who cannot attend concerts at the Helsinki Music Centre: by making international tours, sending small ensembles out across the city, providing opportunities for young performers and, through its widerange education programme, making contact with special groups. Now, for the third time, it is inviting an entire age group – all the children born in Helsinki in 2020 – to enjoy music with their families over the next seven years.

HKO Screen -concerts and artist interviews streamed live and on demand bring music even close to listener. The orchestra's partnership with the BIS label further ensures that its performances will be available to all well into the future.

The Helsinki Philharmonic Orchestra has had 13 Chief Conductors. Its most recent, since 2016, is Susanna Mälkki.

www.helsinkiphilharmonicorchestra.fi

HELSINGIN KAUPUNGINORKESTERI

LAVALLA TÄNÄÄN / PÅ SCENEN IDAG / ON STAGE TODAY

I VIULU I VIOLIN

Jan Söderblom
Satu Savioja
Maiju Kauppinen
Kati Kuusava
Kari Olamaa
Erkki Palola
Petri Päivärinne
Elina Viitasaari

II VIULU II VIOLIN

Anna-Leena Haikola
Heini Eklund
Matilda Haavisto
Anna-Kaisa Oravisto
Siiri Rasta
Krista Rosenberg
Heikki Tamminen
Osmo Vallbacka

ALTOVIULU ALT VIOLIN VIOLA

Atte Kilpeläinen
Petteri Poijärvi
Tuomas Huttunen
Kaarina Ikonen
Markus Sallinen
Elina Heikkinen

SELLO CELLO

Tuomas Ylinen
Inkeri Eirola
Jaani Helander
Jaakko Rajamäki

KONTRABASSO KONTRABAS DOUBLE-BASS

Maria Krykov
Eero Ignatius
Paul Aksman
Piotr Zimnik

HUILU FLÖJT FLUTE

Elina Rajjas
OBOE
Hannu Perttilä
Nils Roomussaar

KLARINETTI KLARINETT CLARINET

Osmo Linkola
Heikki Nikula

Es-klarineti E Flat Clarinet

Petteri Kivioja
Bassoklarineti
Bass Clarinet
Heikki Nikula

FAGOTTI FAGOTT BASSOON

Markus Tuukkanen
Erkki Suomalainen

KÄYRÄTORVI VALTHORN HORN

Miska Miettunen
Sam Parkkonen

PASUUNA BASUN TROMBONE

Valtteri Malmivirta

PIANO

Minnaleena Jankko

ORKESTERI- JÄRJESTÄJÄT ORKESTER-INSPICIENTER STAGE MANAGERS

Mikko Aspinen
Matti Tähkävuori

HELSINGFORS STADSORKESTER HELSINKI PHILHARMONIC ORCHESTRA